

Ανοιχτός προβληματισμός για δύο (όπως δημοσιεύτηκε στα Νέα της Λευκάδας 13.3.09)

Παρότι από το 1996 έχω προσεγγίσει το ΠΑΣΟΚ, δεν έπαψε ποτέ να με απασχολούν τα θέματα του Συνασπισμού καθώς συμμετείχα στην ίδρυσή του, ήμουν μέλος της πρώτης Παναθηναϊκής Επιτροπής, ήμουν 2 φορές υποψήφιος με τον Συνασπισμό στις βουλευτικές του 89-90 και τελείωσα την οργανωτική μου σχέση με τον χώρο όντας Γραμματέας της Νομαρχιακής Υπολοίπου Αττικής. Η αποχώρησή μου έγινε το 1994, καθώς κατέληξα ότι δεν είχε μέλλον η σοσιαλδημοκρατική δραστηριοποίηση μέσα στον ΣΥΝ και αρκετά αργότερα προέκυψε η προσέγγισή μου με το ΠΑΣΟΚ σαν πιο πιθανό να μετεξελιχθεί σε σοσιαλδημοκρατικό κόμμα ευρωπαϊκού τύπου. Αυτόνομη είναι έτσι ότι το θέμα της συνεργασίας των 2 κομμάτων είναι συνεχώς μέσα στα θέματα που με απασχολούν.

Δύο είναι τα σημεία που θα επιχειρήσω εδώ να θίξω ελπίζοντας να ενισχύσω τον σχετικό προβληματισμό που ήδη έχουν και άλλοι. Το ένα θέμα αφορά τον Συνασπισμό και το άλλο το ΠΑΣΟΚ.

Οι καλές προσωπικές και πολιτικές σχέσεις μου με πολύ κόσμο από τον ΣΥΝ έχουν διατηρηθεί και έτσι είμαι σίγουρος ότι οι περισσότεροι θα εκτιμήσουν το σχόλιό μου θετικά, άσχετα αν θα συμφωνήσουν, και σαν μια προσπάθεια που προέρχεται από ειλικρινές ενδιαφέρον. Ας πουν οι "δικοί μου" ότι συμβουλεύω τους "ανταγωνιστές".

Είναι γεγονός ότι στους εσωτερικούς συσχετισμούς του ΣΥΝ έχουν παγιωθεί 2 τάσεις. Η μία είναι το Αριστερό Ρεύμα, που απαρτίζεται κύρια από όσους προέρχονται από το ενιαίο ΚΚΕ αλλά όχι μόνο. Η άλλη τάση περιγράφεται σαν "Ανανεωτική πτέρυγα" και ο κύριος κορμός της προέρχεται από το ΚΚΕ Εσωτερικού-ΕΑΡ. Στον αρχικό Συνασπισμό του 1989 υπήρχε και άλλη μερίδα, ας την πούμε των δημοκρατών σοσιαλιστών (Λάζαρης, Λεντάκης, Πρωτοπαπάς, Δρεττάκης και πολλοί άλλοι) η οποία σιγά σιγά εξαφανίστηκε. Αυτό που παρατηρείται τώρα, και το έχω ζήσει και από κοντά στην Ανατολική Αττική, είναι ότι οι δυνάμεις του οργανωμένου κόμματος δεν αντιστοιχούν ποσοστιαία στην ευρεία βάση του κόμματος. Οι συμπαθέστατοι φίλοι του Αριστερού Ρεύματος, έχοντας σαν προίκα την σφιχτή οργανωτική εκπαίδευση του ΚΚΕ, καταφέρνουν να αντιπροσωπεύονται τόσο πιο πολύ όσο πιο μικρό είναι το εκλεκτορικό σώμα. Όταν όμως ψηφίζουν όλα τα μέλη του κόμματος, που φυσικά δεν είναι "κουκιά" αλλά ανεξάρτητες και καλλιεργημένες πολιτικές οντότητες, τότε το ποσοστό της Ανανεωτικής πτέρυγας φτάνει στο 44%. Σε όποιο βαθμό βέβαια ταυτίζεται η επιλογή Παπαδημούλη με την τάση στο σύνολό της. Και για να στενοχωρήσω τους φίλους μου της Ανανεωτικής πτέρυγας, αν υπήρχε σήμερα και η δημοκρατική σοσιαλιστική τάση και ψήφισαν όλοι οι φίλοι του ΣΥΝ, πιστεύω ότι αυτή θα ήταν η κυρίαρχη σε ποσοστό. Και η κυριαρχία της θα ήταν απόλυτη την εποχή που οι δημοσκοπήσεις έδιναν 17% στον ΣΥΝ. Με αγάπη λοιπόν θα σύστηνα στους φίλους του ΣΥΝ όχι μόνο να προβληματιστούν για τα παραπάνω, αλλά και να προχωρήσουν

και σε κάποιες πολιτικοοργανωτικές προσαρμογές που θα γίνουν φανερές στον πολύ κόσμο και όχι μόνο στον δικό τους μικρόκοσμο. Η συνέχιση δε της στόχευσής τους εξ ίσου στο ΠΑΣΟΚ και στην ΝΔ σίγουρα δεν είναι αυτό που θα τους φέρει μόνιμη συστράτευση κάποιων που κινούνται ανάμεσα στον ΣΥΝ και το ΠΑΣΟΚ.

Από την άλλη πλευρά όμως είμαι σίγουρος ότι το σχόλιό μου για το ΠΑΣΟΚ θα στενοχωρήσει κάποιους και σίγουρα πάνω από δύο. Από τα λίγα που μπόρεσα να καταλάβω από τότε που θεσμικά και με διαφάνεια υπέβαλα την αίτηση μου για να συμπεριληφθώ στο προηγούμενο ψηφοδέλτιο του κόμματος στην Λευκάδα, έχω καταλήξει στο χονδροειδές σχήμα ότι υπάρχουν πλέον 2 παγιωμένες και άκρως ανταγωνιστικές πλευρές. Ο σύντροφος Φερεντίνος έδωσε έναν μοναχικό και διακριτό αγώνα χωρίς προσωπικό μηχανισμό χρησιμοποιώντας μόνο πολιτικές θέσεις. Οι δύο όμως "βασικοί υποψήφιοι" του προηγούμενου ψηφοδελτίου έχουν παγιώσει μηχανισμούς που επιζητούν πλέον αυτόνομα την δικαίωσή τους ανεξάρτητα και πέρα και πάνω από το κομματικό συμφέρον. Σε διαφορετικό βέβαια βαθμό ο καθένας και σίγουρα περισσότερο όποιος άσκησε, παραδεκτά αποτελεσματικά για τον τόπο, και από αρκετές θέσεις εξουσία. Η πολύχρονη και σε πολλά επίπεδα διαχείριση είναι φυσικό να συσσωρεύσει, εκτός από αναγνώριση, και κάποιες αρνητικές τοποθετήσεις αλλά και αρκετές συστρατεύσεις μόνο και μόνο "για την καρέκλα". Διαπίστωση επίσης , και ας με διορθώσουν οι φίλοι από την Λευκάδα, ότι υπάρχει μετρήσιμη και μία ομάδα ψηφοφόρων , κοντά σε πρώην βουλευτή μας, που μας έχει δυστυχώς αφήσει, η οποία φτάνει στο σημείο να μην ψηφίζει το κόμμα αν υπάρχει στο ψηφοδέλτιο ένα συγκεκριμένο όνομα. Δεν συμμερίζομαι βέβαια καθόλου αυτή την στάση και απλά την καταγράφω. Ένα μόνο επεισόδιο αυτού του σήριαλ είδαν οι Λευκαδίτες τον προηγούμενο καιρό με την εκλογή της Νομαρχιακής, τις ανακοινώσεις-διαφοροποιήσεις, την προσπάθεια προτιμησιακής σχέσης με μερίδα του τοπικού τύπου, ανάμιξη εκλεγμένου εκπροσώπου που κατά την γνώμη μου προετοιμάζει την δική του εμφάνιση κλπ.

Τώρα που το κόμμα μας "χτυπάει την πόρτα" της εξουσίας, όχι για την εξουσία ελπίζω αλλά για τον λαό, όπως τονίζει και ο πρόεδρος αλλά και όλη η κεντρική στελέχωση του κόμματος, πιστεύω ότι χρειάζεται μια εκτόνωση. Όχι κουκούλωμα και μοίρασμα ποσοστών και "πόστων" αλλά λύση προοδευτικής προοπτικής και νίκης. Και όχι σίγουρα σε αντιπαράθεση με τον ΣΥΝ αλλά σε καλώς εννοούμενο ανταγωνισμό για την κεντροαριστερή λαϊκή ψήφο.

Προτείνω λοιπόν ανοιχτά και χωρίς περιστροφές την οικειοθελή απόσυρση από τώρα και των δύο από το επόμενο ψηφοδέλτιο. Αν δεν θελήσουν και οι δύο να κάνουν αυτή την προσφορά στο κόμμα, βοηθώντας στην επιλογή υποψηφίων και βέβαια παραμένοντας ενεργοί και στηρίζοντας με όλες τους τις δυνάμεις το επόμενο ψηφοδέλτιο του κόμματος, δύσκολα θα μπορέσει αυτό να επιβληθεί από την νομαρχιακή η/και την περιφερειακή η/και την Αθήνα, αν βέβαια οι τελευταίοι το θελήσουν. Και δεν είναι νωρίς να τεθεί από τώρα το θέμα με νηφαλιότητα και

συντροφικότητα. Όταν θα πλησιάζουν οι βουλευτικές εκλογές, που ίσως γίνουν και αιφνιδιαστικά, δεν θα υπάρχει κλίμα για γενναίες αποφάσεις. Η εμφάνιση εξ άλλου από τώρα περισσότερων από τριών ενδιαφερόμενων θα βοηθήσει στην γενική τους επικοινωνιακή αποτελεσματικότητα, στο "ζύγισμά" τους από την τοπική κοινωνία και το κόμμα και την εν γένει προετοιμασία.

Και για να μην προστρέξουν κάποιοι καλοθελητές, που τους γνώρισα το 2007, να πούν ότι φωτογραφίζω τον εαυτό μου, εφ όσον ετίθετο το θέμα, θα είχα περισσότερα από 3 ονόματα να προτείνω. Για παράδειγμα, σίγουρα θα έβλεπα μέσα στο ψηφοδέλτιο τον Γ. Φερεντίνο όπως και 2-3 από τους δημάρχους του νησιού, και των 2 φύλων, αλλά και άλλα στελέχη με όραμα και εμπειρία αλλά κύρια ευρύτερης αποδοχής, χωρίς αρνητικές εμπλοκές και χωρίς "κομματικές παρωπίδες". Μην ξεχνάμε ότι ο κύριός μας στόχος είναι η "κεντρώα" (απολίτικος αλλά χρήσιμος όρος) δεξαμενή και δευτερευόντως εκείνη προς τα αριστερά μας. Ιδιαίτερα δε σε μία μονοεδρική περιφέρεια, θα πρέπει ο βουλευτής να εκπροσωπεί και να καλύπτει και όσους δεν τον ψήφισαν. Το ρίξιμο ονομάτων όμως δεν είναι του παρόντος και θα ανοίξει όταν οι δύο σύντροφοι του προηγούμενου ψηφοδελτίου βοηθήσουν προς αυτή την κατεύθυνση.

Εκτιμώ ότι ο γραμματέας της περιφερειακής επιτροπής είναι ένα από τα πρόσωπα που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην επεξεργασία και την επικράτηση αυτής της ιδέας.

Κύρια όμως η πρότασή μου απευθύνεται με ειλικρινή αισθήματα εκτίμησης για τον αγώνα τους, που ελπίζω να συνεχιστεί, στους 2 φίλους και σεβαστούς συντρόφους. Έχουν και οι δύο την γνήσια προοδευτική πολιτική εκπαίδευση και διαίσθηση και ας κλείσουν και οι δύο τους τα αυτιά σε κάποιους, που τους βλέπουν σαν νονούς και που βλέπουν ρόλο για τον εαυτό τους στην τοπική κοινωνία μόνο μέσα από την "κολακεία του ηγεμόνος".

Χάρης Μακρυγιώργος 10.3.2009